

Quae in pre-... litas, gravissime peccaret Sacerdos, qui prolati verbis il-

REGULA IV.

Si verbum, est, pratermitteretur, dicendo, Hoc Corpus meum; hic Sanguis meus, &c.

REGULA V.

Si quis loco pronominis, Hoc, diceret, Ipsi est Corpus meum; graviter quidem peccaret, sed rata esset consecratio;

REGULA VI.

Si Sacerdos demonstrato pane diceret, Hoc est Caro mea, verissimile est, quod Sacramentum non conficeret.

REGULA VII.

Si diceret Sacerdos, Fiat hoc Corpus meum, non consecraret, quia Christi Domini verbis non uteretur; neque idem esset sensus;

Si Sacerdos non meminisset, se verba Consecrationis pronuntiasse, propterea periturus non debet, sed Sacramentum profectum, & profectum.

ARTICULUS V.

De necessitate Sacramenti Eucharistiae.

PROPOSITIO PRIMA.

Eucharistia non est ad salutem necessaria, nisi sit in actu suscepto vitam aeternam consequi non possit.

Dogma namque fidei est, hominem statim post Baptismum & vitam exentem; vel ad Deum sincere conversum, vitam aeternam consequi, dicente Christo;

Idem probatur ex Ecclesiae sententia, quae cum olim pueris Eucharistiam statim post Baptismum administraret, hujusmodi mutare disciplinam, & consuetudinem conveniens judicavit, cum tamen Fidei ipsius Regula sit immobilitas, & irreformabilis;

Idem probatur ex Concilio Trid. sess. 21. cap. 4. docente, Parvulos, usurariorum carentes, nulla obligari necessitate ad Sacramentale Eucharistiae Communionem;

PROPOSITIO II.

Res, sive effectus Sacramenti Eucharistiae, qui est conjunctio cum Christo, & in his Corpori ejus mystico, seu votum saltem implicitum suscipiendi hoc Sacramentum, est necessaria ad salutem.

Si intelligenda sunt S. Aug. testimonia, quibus Eucharistiam parvulis necessariam esse ad salutem fierere videtur,

Eucharistia pueris olim administrata.

Psal. 50. Ezech. 4. Rom. 2.

Eucharistia pueris olim administrata.

Quando obrogata per totam Communionem.

Non est necessaria pueris Eucharistia.

Eucharistia necessaria.

deur, lib. 1. de Peccatorum meritis, & Remissione, c. 20. Pelagianus refulens, qui parvulis non baptizatis innocentibus merito salutem, ac vitam aeternam tribuebat;

S. Aug. de charitate pueris esse necessarium non sentit.

Petrus de capitulo.

Joan. 6.

Luc. 20.

Eucharistia necessaria.

Joan. 6.

Joan. 6.

Eodem m. l. & Gel. Synodi.

sententia circa nesc. charitati.

Idem est sensus Gelasi in Epistola ad Episcopos per Picenum confinitos scribentibus: Ut providentia Dei omnes Pelagianorum nequitias amputaret;

Cum igitur Pelagiani vitam aeternam extra Regnum Dei parvulis sine Baptismo morientibus promitterent, S. Aug. Summi Pontifices Innoc. I. & Gelasius, alique Doctores Catholici, hoc eos refulabant validissimo quidem argumento;

Secundo id confirmat Marius Mercator eodem Argumento Pelagianos impugnavit libro Subnotationum ad Juliani Pelagiani Capitula: Nullane, inquit, parva erit non baptizatis parvulis non habere salutem, redemptionem, renovationem, postremo non intrare in Regnum Colorum...

Tertio idem confirmat Auditor Homiliarum, qui sub Eusebii Emis. nomine sunt edita, Hom. 5. de Paschate, ubi hanc Domini sententiam expendit: Nisi manducaveritis carnem Filii hominis, & biberitis Sanguinem ejus, non habebitis vitam in vobis; ait: Quod testimonium contra Pelagii blasphemias evidētissimum, & aequo validissimum est;

Quarto idem confirmatur ex S. Fulgentio in Responsione ad duas Questiones Ferrandi Carthaginensis Diaconi. Scripsit Ferrandus, Juvenem quemdam morti proximam Baptismum suscepisse, ac statim obiisse, antequam Eucharistiam sumeret;

Idem est sensus in Epistola ad Petrus Milvitanam quae S. Gel. Synodi, quae Pelagianos ex eodem S. Joannis loco rellit: Illud vero, quod est vestra fraternitas asserit predicare, circa nesc. charitati.

Idem est sensus in Epistola ad Petrus Milvitanam quae S. Gel. Synodi, quae Pelagianos ex eodem S. Joannis loco rellit: Illud vero, quod est vestra fraternitas asserit predicare, circa nesc. charitati.

Eucharistia necessaria.

Eodem modo intelligitur Marius Mercator.

Et S. Fulgentius.

Eucharistia necessaria.

Esue.

